

32002L0077

2002 9 17

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 249/21

KOMISIJOS DIREKTYVA 2002/77/EB
2002 m. rugsėjo 16 d.
dėl konkurencijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkose
(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 86 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) 1990 m. birželio 28 d. Komisijos direktyva 90/388/EEB dėl konkurencijos telekomunikacijų paslaugų rinkose ⁽¹⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 1999/64/EB ⁽²⁾, keletą kartų yra iš esmės keista. Kadangi pakeitimai dar kartą turi būti padaryti, aiškumo sumetimais ji turėtų būti perrašyta.
- (2) Sutarties 86 straipsniu Komisijai patikėta užtikrinti, kad valstybės įmonių ir įmonių, turinčių specialiąsias ar išimtinės teises, atžvilgiu valstybės narės laikytųsi savo įsipareigojimų pagal Bendrijos teisę. Vadovaudamasi 86 straipsnio 3 dalimi, Komisija gali detalizuoti ir išaiškinti iš to straipsnio kylančius įsipareigojimus ir toje sistemoje nustatyti sąlygas, būtinas, kad Komisija galėtų veiksmingai atlikti ta straipsnio dalimi jai pavestą priežiūrą.
- (3) Direktyva 90/388/EEB reikalavo, kad valstybės narės panaikintų telekomunikacijų paslaugų teikimo specialiąsias ir išimtinės teises, iš pradžių išskyrus balso telefoniją, telekomunikacijų palydovinio tinklo paslaugas ir mobiliąją radijo komunikaciją, bet vėliau telekomunikacijų rinkoje turėtų pradėti laipsniškai taikyti konkurenciją be jokių apribojimų.
- (4) Pagal Sutarties 95 straipsnį Europos Parlamentas ir Taryba šioje srityje taip pat priėmė keletą direktyvų, kurių pagrindinis tikslas — sukurti vidaus telekomunikacijų paslaugų rinką įgyvendinant atvirųjų tinklų ir universaliųjų paslaugų teikimą atvirų ir konkurencingų rinkų aplinkoje. Šios direktyvos turėtų būti panaikintos nuo 2003 m. liepos 25 d., kai bus pradėta taikyti naujoji elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistema.
- (5) Naująją elektroninių ryšių reguliavimo sistemą sudaro viena bendroji direktyva, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos

(Pagrindų direktyva) ⁽³⁾ ir keturios specialiosios direktyvos: 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) ⁽⁴⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos direktyva) ⁽⁵⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva) ⁽⁶⁾ ir 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ⁽⁷⁾.

- (6) Atsižvelgiant į įvykius, lydėjusius telekomunikacijų rinkų liberalizavimo ir laipsniško atvėrimo procesą Europoje nuo 1990 m., reikėtų koreguoti tam tikras Direktyvoje 90/388/EEB ir jos dalinio pakeitimo aktuose vartotas sąvokas, kad jose atspindėtų naujausia technologijos pažanga telekomunikacijų srityje, arba reikėtų jas pakeisti atsižvelgiant į konvergencijos reiškinių, kuris pastaraisiais metais formavo informacijos technologijų, žiniasklaidos ir telekomunikacijų pramonės šakas. Tam tikrų nuostatų tekstas, jei įmanoma, turėtų būti patikslintas, kad būtų palengvintas jų taikymas atsižvelgiant tam tikrais atvejais į atitinkamas pagal Sutarties 95 straipsnį priimtas direktyvas ir patirtį, įgytą įgyvendinant Direktyvą 90/388/EEB su pakeitimais.
- (7) Šioje direktyvoje kalbama apie „elektroninių ryšių paslaugas“ ir „elektroninių ryšių tinklus“ vietoj anksčiau vartotų sąvokų „telekomunikacinės paslaugos“ ir „telekomunikaciniai tinklai“. Šios naujos sąvokos yra reikalingos tam, kad, atsižvelgiant į konvergencijos reiškinių, viena sąvoka apimtų visas elektroninių ryšių paslaugas ir (arba) tinklus, kurie yra susiję su signalų perdavimu laidais, radijo bangomis, optinėmis ir kitokiomis elektromagnetinėmis priemonėmis (t. y. fiksuotais, belaidžiais, kabelinės televizijos, palydovinėmis tinklais). Taigi radijo ir televizijos programų perdavimas ir transliavimas turėtų būti pripažintas kaip

⁽¹⁾ OL L 192, 1990 7 24, p. 10.

⁽²⁾ OL L 175, 1999 7 10, p. 39.

⁽³⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 33.

⁽⁴⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 21.

⁽⁵⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 7.

⁽⁶⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 51.

⁽⁷⁾ OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

elektroninių ryšių paslauga, o tokiam perdavimui ir transliavimui naudojami tinklai turėtų būti pripažįstami elektroninių ryšių tinklais. Be to, turėtų būti aišku, kad į naują elektroninių ryšių tinklų sąvoką taip pat įeina optiniai tinklai, kurie leidžia trečiosioms šalims perduoti signalus naudodant savo komutacijos arba nukreipimo įrenginius.

(8) Šioje situacijoje turėtų būti aišku, kad valstybės narės privalo panaikinti (jeigu to dar nepadarė) visų elektroninių ryšių tinklų teikimo išimtines ir specialiąsias teises, ne vien tik išimtines ir specialiąsias teises elektroninių ryšių paslaugoms teikti, ir turi užtikrinti, kad įmonės turėtų teisę teikti tokias paslaugas nepažeidžiant Direktyvų 2002/19/EB, 2002/20/EB, 2002/21/EB ir 2002/22/EB nuostatų. Elektroninių ryšių tinklų sąvoka turėtų taip pat reikšti, kad valstybėms narėms neleidžiama riboti operatorių teisės steigti, plėsti ir (arba) teikti kabelinius tinklus tuo pagrindu, kad toks tinklas galėtų būti naudojamas ir radijo bei televizijos programoms perduoti. Pirmiausia specialiosios ar išimtinės teisės, kurios prilygsta apribojimams naudoti elektroninių ryšių tinklus televizijos signalams perduoti ir skirstyti, prieštarauja EB sutarties 86 straipsnio 1 daliai, neatsiejamai nuo 43 straipsnio (įsisteigimo teisė), ir (arba) 82 straipsnio b punktu, kadangi jos leidžia dominuojančiai įmonei riboti „gamybą, rinkas arba technikos raidą pažeidžiant vartotojų interesus“. Tačiau tai nepažeidžia valstybių narių specialių taisyklių, priimtų pagal Bendrijos teisę, ypač pagal 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvą 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo ⁽¹⁾, iš dalies pakeistą Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/36/EB ⁽²⁾, reglamentuojančią plačiąjai visuomenei skirtų audiovizualinių programų platinimą.

(9) Vadovaudamasi proporcingumo principu, valstybės narės elektroninių ryšių paslaugų teikimui ir elektroninių ryšių tinklų kūrimui bei teikimui turėtų taikyti bendrojo leidimo, o ne licencijų režimą. To taip pat reikalauja Direktyva 2002/20/EB, pagal kurią elektroninių ryšių paslaugos arba tinklai turėtų būti teikiami remiantis ne licencija, o bendruoju leidimu. Nukentėjusioji šalis turi turėti teisę nepriklausomai institucijai ir galiausiai teismui ginčyti sprendimą, kuris jai neleidžia teikti elektroninių ryšių paslaugų ar tinklų. Pagrindinis Bendrijos teisės principas yra tas, kad asmuo turi teisę į veiksmingą teisminę apsaugą, jei valstybės priemonė pažeidžia direktyvos nuostatų jam suteiktas teises.

(10) Valdžios institucijos, remdamosi įmonių valdymo taisyklėmis arba akcijų paketų pasiskirstymu, gali turėti dominuojančią įtaką valstybės įmonių veiklai. Todėl tais atvejais, kai valstybės narės kontroliuoja vertikaliai integruotus tinklų operatorius, eksploatuojančius pagal specialiąsias ar išimtines teises įkurtus tinklus, šios valstybės narės turėtų užtikrinti, kad, siekiant išvengti galimų Sutarties konkurencijos taisyklių pažeidimų, tokie atitinkamoje rinkoje dominuojančią padėtį užimantys operatoriai nediskriminuotų siekdami naudoti savo veiklai. Tai yra, valstybės narės turėtų imtis visų būtinų priemonių užkirsti kelią bet kokiai vertikaliai integruotų operatorių ir jų konkurentų tarpusavio diskriminacijai.

(11) Šioje direktyvoje taip pat turėtų būti patikslintas principas, kylantis iš 1996 m. sausio 16 d. Komisijos direktyvos 96/2/EB, iš dalies keičiančios Direktyvą 90/388/EEB, dėl mobiliųjų ir asmeninių ryšių ⁽³⁾, numatant, kad valstybės narės neturėtų teikti radijo dažnių naudojimo išimtinių ar specialiųjų teisių ir kad tokių dažnių naudojimo teisės būtų skiriamos pagal objektyvią, nediskriminacinę ir aiškią tvarką. Siekiant bendrų interesų pagal Bendrijos teisę, tai neturėtų pažeisti valstybių narių priimtų specialių kriterijų ir procedūrų, pagal kurias tokios teisės suteikiamos radijo ir televizijos transliacijų turinio paslaugų teikėjams.

(12) Bet kuri pagal Direktyvą 2002/22/EB taikoma nacionalinė schema, pagal kurią pasidalijamos universaliųjų paslaugų teikimo įsipareigojimų grynosios sąnaudos, turi remtis objektyviais, nediskriminaciniais ir skaidriais kriterijais ir laikytis proporcingumo bei mažiausio rinkos iškraipymo principų. Mažiausias rinkos iškraipymas reiškia, kad įnašai būtų grąžinami taip, kad kuo labiau sumažintų finansinių prievolių, tenkančių galutiniams vartotojams, poveikį, pavyzdžiui, kuo plačiau padalijant įnašus.

(13) Kai teisės ir pareigos kyla iš tarptautinių konvencijų, įkuriančių tarptautines palydovines organizacijas, prieštarauja Sutarties konkurencijos taisyklėms, valstybės narės pagal EB sutarties 307 straipsnį turėtų imtis visų atitinkamų priemonių tokiems prieštaravimams pašalinti. Ši direktyva turėtų patikslinti šį įpareigojimą, nes Direktyvos 94/46/EB ⁽⁴⁾ 3 straipsnis reikalavo tik, kad valstybės narės „Komisijai pateiktų“ turimą informaciją apie tokius prieštaravimus. Šios direktyvos 11 straipsnis turėtų patikslinti valstybių narių pareigą pašalinti bet kurio apribojimus, galinčius dar galioti dėl tokių tarptautinių konvencijų.

⁽¹⁾ OL L 298, 1989 10 17, p. 23.

⁽²⁾ OL L 202, 1997 7 30, p. 60.

⁽³⁾ OL L 20, 1996 1 26, p. 59.

⁽⁴⁾ OL L 268, 1994 10 19, p. 15.

- (14) Šioje direktyvoje ir toliau turėtų būti valstybių narių pareiga, nustatyta Direktyvoje 1999/64/EB, užtikrinti, kad dominuojantys elektroninių ryšių tinklų ir viešai prieinamų telefono paslaugų teikėjai savo viešąjį elektroninių ryšių tinklą ir kabelinės televizijos tinklą eksploatuotų kaip atskirus juridinius asmenis.
- (15) Ši direktyva neturėtų pažeisti valstybių narių įpareigojimo laikytis I priedo B dalyje nustatytų terminų, kada jos privalo pradėti vadovautis ankstesnėmis direktyvomis.
- (16) Valstybės narės turėtų Komisijai pateikti visą informaciją, kuri yra būtina norint įrodyti, kad nacionaliniai įgyvendinimo teisės aktai atspindi šioje direktyvoje patikslintas nuostatas palyginti su Direktyvomis 90/388/EEB, 94/46/EB, 95/51/EB ⁽¹⁾, 96/2/EB, 96/19/EB ⁽²⁾ ir 1999/64/EB.
- (17) Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau pasakyta, Direktyva 90/388/EEB turėtų būti panaikinama,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje vartojamos šios sąvokos:

- 1) „elektroninių ryšių tinklas“ — perdavimo sistemos ir, atitinkamai atvejais, komutacijos arba nukreipimo įranga bei kiti išteklių, leidžiantys perduoti signalus laidais, radijo bangomis, optinėmis ar kitokiomis elektromagnetinėmis priemonėmis, įskaitant palydovinius tinklus, fiksuotus (grandininio ir pakeitinio duomenų perdavimo, įskaitant internetą) ir mobiliuosius antžeminius tinklus, elektros kabelių sistemas tokiu mastu, kokiu jie naudojami signalams perduoti, radijo ir televizijos transliavimui naudojamus tinklus ir kabelinės televizijos tinklus, nepaisant perduodamos informacijos tipo;
- 2) „viešasis ryšių tinklas“ — elektroninių ryšių tinklas, kuris išskirtinai ar daugiausia naudojamas viešosioms elektroninių ryšių paslaugoms teikti;
- 3) „elektroninių ryšių paslaugos“ — paprastai už atlygį teikiamos paslaugos, į kurias išskirtinai arba daugiausia įeina signalų perdavimas elektroninių ryšių tinklais, įskaitant telekomunikacijų paslaugas ir perdavimo paslaugas tinklais, naudojamais transliavimui, išskyrus elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis perduodamo turinio ir jo redakcinės kontrolės paslaugas; į jas neįeina Direktyvos 98/34/EB 1 straipsnyje apibrėžtos

informacinės visuomenės paslaugos, kurios nėra išskirtinai arba daugiausia susijusios su signalų perdavimu elektroninių ryšių tinklais;

- 4) „viešai prieinamos elektroninių ryšių paslaugos“ — visuomenei prieinamos elektroninių ryšių paslaugos;
- 5) „išimtinės teisės“ — teisės, kurias valstybė narė įstatymu ar kitu teisės aktu suteikia tik vienai įmonei tam tikroje geografinėje teritorijoje teikti elektroninių ryšių paslaugą ar vykdyti elektroninių ryšių veiklą;
- 6) „specialiosios teisės“ teisės, kurias valstybė narė suteikia ribotam įmonių skaičiui įstatymu ar kitu teisės aktu, kuriuo tam tikroje geografinėje teritorijoje:
  - a) netaikydama objektyvių, proporcingų ir nediskriminacinių kriterijų, paskiria dvi ar daugiau įmonių arba jų skaičių apriboja iki dviejų ar daugiau įmonių, kurioms leidžiama teikti elektroninių ryšių paslaugą arba verstis elektroninių ryšių veikla, arba
  - b) netaikydama tokių kriterijų, įmonėms suteikia teisinius ir reguliavimo pranašumus, kurie daro didelį poveikį kitų įmonių galimybei teikti tą pačią elektroninių ryšių paslaugą ar verstis tokia pat elektroninių ryšių veikla toje pačioje geografinėje teritorijoje iš esmės tomis pačiomis sąlygomis;
- 7) „palydovinis žemės stočių tinklas“ — dviejų ar daugiau žemės stočių, sąveikaujančių palydovo pagalba, konfigūracija;
- 8) „kabelinės televizijos tinklai“ — bet kuri iš esmės laidinė infrastruktūra, kuri pirmiausia skirta radijo ar televizijos transliavimui bei platinimui visuomenei.

2 straipsnis

Išimtinės ir specialiosios teisės elektroninių ryšių tinklų ir elektroninių ryšių paslaugoms

1. Valstybės narės neteikia ir toliau netaiko galiojančių išskirtinių arba specialiųjų teisių steigti ir (arba) teikti elektroninių ryšių tinklus arba teikti viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas.
2. Valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad bet kuri įmonė turėtų teisę teikti elektroninių ryšių paslaugas arba steigti, plėtoti ar teikti elektroninių ryšių tinklus.
3. Valstybės narės užtikrina, kad nebūtų nustatyti ar toliau taikomi apribojimai teikti elektroninių ryšių paslaugas elektroninių ryšių tinklais, kuriuos įkūrė elektroninių ryšių paslaugų teikėjai, naudotis trečiųjų šalių teikiamomis infrastruktūromis arba dalytis tinklais, kitais įrenginiais ar vietomis nepažeidžiant Direktyvų 2002/19/EB, 2002/20/EB, 2002/21/EB ir 2002/22/EB nuostatų.

⁽¹⁾ OL L 256, 1995 10 26, p. 49.

⁽²⁾ OL L 74, 1996 3 22, p. 13.

4. Valstybės narės užtikrina, kad įmonei duotas bendrasis leidimas teikti elektroninių ryšių paslaugas arba steigti ir (arba) teikti elektroninių ryšių tinklus, taip pat tokio leidimo sąlygos, būtų paremtos objektyviais, nediskriminaciniais, proporcingais ir skaidriais kriterijais.

5. Direktyvos 2002/20/EB 3 straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais priimant bet kurį sprendimą, kuriuo įmonei neleidžiama teikti elektroninių ryšių paslaugų ar tinklų, būtina nurodyti priežastis.

Bet kuri nukentėjusioji šalis turėtų turėti galimybę pareikšti nuo dalyvaujančių šalių nepriklausomai institucijai ir galiausiai teismui prieštaravimą dėl tokio sprendimo.

3 straipsnis

Vertikaliai integruotos valstybės įmonės

Šalia reikalavimų, išdėstytų 2 straipsnio 2 dalyje, ir nepažeisdamos Direktyvos 2002/21/EB 14 straipsnio, valstybės narės užtikrina, kad integruotos valstybės įmonės, kurios teikia elektroninių ryšių tinklus ir užima dominuojančią padėtį, netaikytų diskriminacijos siekdamos naudoti savo veiklai.

4 straipsnis

Teisė naudoti dažnius

Nepažeisdamos specialių valstybės narės priimtų kriterijų ir procedūrų, kurias jos taiko radijo ar televizijos transliuojamo turinio paslaugų teikėjams suteikdamos teises naudoti radijo dažnius ir siekdamos bendrų interesų pagal Bendrijos teisę:

1. Valstybės narės neturėtų suteikti išimtinių ar specialiųjų teisių naudoti radijo dažnius elektroninių ryšių paslaugoms teikti.
2. Radijo dažnių skyrimas elektroninių ryšių paslaugoms teikti turi remtis objektyviais, skaidriais, nediskriminaciniais ir proporcingais kriterijais.

5 straipsnis

Informacijos paslaugos

Valstybės narės užtikrina, kad visos išimtinės ir (arba) specialiosios teisės steigti ir teikti informacijos paslaugas jų teritorijoje, įskaitant žinybų leidybą ir informacinės tarnybos paslaugas, būtų panaikintos.

6 straipsnis

Įsipareigojimai teikti universaliąsias paslaugas

1. Bet kuri pagal Direktyvą 2002/22/EB taikoma nacionalinė schema, pagal kurią pasidalijamos universaliųjų paslaugų teikimo įsipareigojimų gryniosios sąnaudos, turi remtis objektyviais, skaidriais ir nediskriminaciniais kriterijais ir laikytis proporcingumo

bei mažiausio rinkos iškraipymo principų. Svarbiausia, į tai turi būti atsižvelgiama apskaičiuojant indėlį į grynuosius įsipareigojimų teikti universaliąsias paslaugas kaštus, kai šie įsipareigojimai yra visiškai ar iš dalies priskirti elektronines ryšių paslaugas teikiančioms valstybės įmonėms.

2. Valstybės narės Komisijai praneša apie kiekvieną šio straipsnio 1 dalyje minėto tipo schemą.

7 straipsnis

Palydovai

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų panaikinti bet kokie reguliavimo draudimai ar apribojimai erdvės segmento pajėgumus siūlyti bet kuriam įgaliojamam palydovinio žemės stočių tinklo operatoriui, ir savo teritorijoje leidžia bet kuriam erdvės segmento tiekėjui tikrinti, ar palydovinis žemės stočių tinklas, naudojamas ryšium su jo teikiamu erdvės segmentu, atitinka paskelbtas priedoms prie tokio asmens erdvės segmento pajėgumų sąlygas.

2. Jei tarptautinės konvencijos, steigiančios tarptautines palydovines organizacijas, prieštarauja EB Sutarties konkurencijos taisyklėms, valstybės narės, tokių konvencijų dalyvės, imasi visų reikiamų priemonių tokiems prieštaravimams panaikinti.

8 straipsnis

Kabelinės televizijos tinklai

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jokia įmonė, teikianti viešuosius elektroninių ryšių tinklus, neeksploatuotų savo kabelinės televizijos tinklo kaip tas pats juridinis asmuo, kuris eksploatuoja savo kitą viešąjį elektroninių ryšių tinklą, kai tokia įmonė:

- a) yra kontroliuojama tos valstybės narės arba naudojasi specialiosiomis teisėmis; ir
- b) užima dominuojančią padėtį didelėje bendrosios rinkos viešųjų elektroninių ryšių tinklų teikimo ir viešai prieinamų telefono paslaugų dalyje; ir
- c) eksploatuoja kabelinės televizijos tinklą, įkurtą pagal specialiąją ar išimtinę teisę toje pačioje geografinėje teritorijoje.

2. Sąvoka „viešai prieinamos telefono paslaugos“ laikoma sąvoka „viešosios balso telefonijos paslaugos“, minėtos Direktyvos 1999/64/EB 1 straipsnyje, sinonimu.

3. Valstybės narės, kurios mano, kad konkurencija teikiant jų teritorijoje vietinės abonentinės linijos infrastruktūrą ir paslaugas yra pakankama, apie tai praneša Komisijai.

Tokioje informacijoje išsamiai apibūdinama rinkos struktūra. Pateikta informacija turi būti prieinama bet kurios suinteresuotos šalies prašymu atsižvelgiant į teisėtus įmonių interesus apsaugoti savo verslo paslaptis.

4. Per protingą terminą Komisija, išklausiusi šių šalių pastabas, nusprendžia, ar atitinkamoje valstybėje narėje galima nebetaikyti juridinės atskirties reikalavimo.

5. Komisija ne vėliau kaip iki 2004 m. gruodžio 31 d. peržiūri šio straipsnio taikymą.

9 straipsnis

Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2003 m. liepos 24 d. Komisijai pateikia informaciją, pagal kurią Komisija galėtų patvirtinti, jog yra laikomasi šios direktyvos nuostatų.

10 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 90/388/EEB su pakeitimais, padarytais I priedo A dalyje išvardytomis direktyvomis, nuo 2003 m. liepos 25 d. panaikinama neatleidžiant valstybių narių nuo pareigos laikytis perkėlimo į nacionalinę teisę terminų, nustatytų I priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą aiškinamos kaip nuorodos į šių direktyvą ir suprantamos pagal II priede pateiktą koreliacijos lentelę.

11 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

12 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2002 m. rugsėjo 16 d.

Komisijos vardu

Mario MONTI

Komisijos narys

I PRIEDAS

A DALIS

Panaikinamų direktyvų sąrašas

- Direktyva 90/388/EEB (OL L 192, 1990 7 24, p. 10)
Direktyvos 94/46/EB 2 ir 3 straipsniai (OL L 268, 1994 1 19, p. 15)
Direktyva 95/51/EB (OL L 256, 1995 10 26, p. 49)
Direktyva 96/2/EB (OL L 20, 1996 1 26, p. 59)
Direktyva 96/19/EB (OL L 74, 1996 3 22, p. 13)
Direktyva 1999/64/EB (OL L 175, 1999 7 10, p. 39)

B DALIS

Pirmiau nurodytų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę datos

Direktyva 90/388/EEB: perkėlimo į nacionalinę teisę data:	1990 m. gruodžio 31 d.
Direktyva 94/46/EB: perkėlimo į nacionalinę teisę data:	1995 m. rugpjūčio 8 d.
Direktyva 95/51/EB: perkėlimo į nacionalinę teisę data:	1996 m. spalio 1 d.
Direktyva 96/2/EB: perkėlimo į nacionalinę teisę data:	1996 m. lapkričio 15 d.
Direktyva 96/19/EB: perkėlimo į nacionalinę teisę data:	1997 m. sausio 11 d.
Direktyva 1999/64/EB: perkėlimo į nacionalinę teisę data:	2000 m. balandžio 30 d.

II PRIEDAS

Koreliacijos lentelė

Ši direktyva	Direktyva 90/388/EEB
1 straipsnis (Sąvokų apibrėžimai)	1 straipsnis
2 straipsnis (Išimtinių/specialiųjų teisių panaikinimas)	2 straipsnis
3 straipsnis (Vertikaliai integruotos valstybės įmonės)	3 straipsnio a punkto ii papunktis
4 straipsnis (Teisė naudoti radijo dažnius)	3 straipsnio b punktas
5 straipsnis (Informacijos paslaugos)	4 straipsnio b punktas
6 straipsnis (Išsipareigojimai teikti universaliąsias paslaugas)	4 straipsnio c punktas
7 straipsnis (Palydovai)	Direktyvos 94/46/EB 3 straipsnis
8 straipsnis (Kabeliniai tinklai)	9 straipsnis